

สศช.

ประเด็นเศรษฐกิจเดือนมกราคม 2547

Highlight of the Month

"วิเคราะห์ผลกระทบจากโรคไข้หวัดนก"

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้วิเคราะห์ผลกระทบจากการระบาดของไข้หวัดนก (Avian Influenza) ต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2547 ทั้งด้านอุปสงค์และด้านการผลิต

- โรคไข้หวัดนก เป็นโรคระบาดที่เกิดขึ้นในสัตว์ปีกโดยการระบาดของโรคนี้เริ่มขึ้นเมื่อปี 2528 ที่รัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ต่อมาในปี 2540 ได้เกิดโรคระบาดในสัตว์ปีกที่สามารถติดต่อสูคนได้ ซึ่งเป็นสายพันธุ์ H5N1 โดยมีรายงานเป็นครั้งแรกว่ามีคนตายที่ประเทศฮ่องกง
- สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ประกาศเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2547 ว่าได้พบเชื้อไข้หวัดนกในสัตว์ปีกเป็นครั้งแรกในประเทศไทย จากฟาร์มไก่ไข่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี และการระบาดได้แพร่ขยายเป็นวงกว้าง ในปัจจุบันครอบคลุม 41 จังหวัด 84 อำเภอ 181 จุด หลังจากตรวจพบรัฐบาลได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาดสัตว์และดำเนินมาตรการตามแผนฉุกเฉินเพื่อควบคุมป้องกันและกำจัดโรคระบาดร้ายแรงในสัตว์ปีกโดยวิธีการทำลายสัตว์ปีกทันที
- ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม ผลการศึกษาของ

สศช. พบว่าการระบาดของโรคไข้หวัดนก มีผลกระทบต่อ GDP โดยรวมในปี 2547 ประมาณร้อยละ 0.39 โดยประกอบด้วยผลกระทบต่อส่งออกร้อยละ 0.29 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวประมาณร้อยละ 0.08 สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคนั้นสุทธิแล้วก่อให้เกิดผลกระทบเพียง 0.02 เนื่องจากมีการบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทอื่นทดแทนรวมทั้งการได้รับเงินชดเชยจากรัฐบาล ซึ่งเป็นการทดแทนรายได้ที่จะขาดหายไปได้ส่วนหนึ่ง ทั้งในกลุ่มเจ้าของฟาร์มและลูกจ้างในฟาร์มเลี้ยงไก่ สำหรับการใช้จ่ายของรัฐบาลส่วนที่นอกเหนือไปจากเงินอุดหนุนดังกล่าวเป็นเพียงค่าใช้จ่ายดำเนินการอีกประมาณ 500 กว่าล้านบาท ภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณใช้จ่ายประจำปีของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยที่เป็นจำนวนที่ไม่มาก เช่นเดียวกับการลงทุนของประเทศที่คาดว่าจะไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากการตัดสินใจการลงทุนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ไม่ได้รับผลกระทบ สามารถจำแนกผลกระทบได้ ดังนี้

การใช้จ่าย		เพิ่ม / ลด	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ GDP
	ผลกระทบรวม	ลดลง	25,240	- 0.39
ท่องเที่ยวสุทธิ	ลดลง	4,800	-0.08	
- ด้านรับ (จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ)	ลดลง	6,000		
- ด้านจ่าย (คนไทยไปต่างประเทศ)	ลดลง	1,200		
การส่งออก	ลดลง	19,000	-0.29	
การบริโภคภาคเอกชน	ลดลง	1,440	-0.02	
การบริโภคภาคเอกชน	ปริมาณการบริโภคที่ถูกชดเชยด้วยการบริโภคเนื้อสัตว์อย่างอื่นทดแทนและรายได้ส่วนหนึ่งได้รับชดเชยจากรัฐบาล แต่จะมีผลกระทบจากทางอ้อมจากการที่รายได้ผู้เลี้ยงและผู้ส่งออกไก่ที่ลดลงบ้าง ประมาณ 1,800 ล้านบาท สำหรับการเว้นช่วงการเลี้ยงไก่ประมาณ 30 ล้านตัว ราคาตัวละ 60 บาท ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการใช้จ่ายประมาณ 1,440 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 0.02 ของ GDP			
การใช้จ่ายภาครัฐ	ยังอยู่ในเป้าหมายการใช้จ่ายเดิม			
การลงทุน	ไม่มีผลกระทบต่อการลงทุน			

1/ ไม่รวมรายได้จากการจำหน่ายตัวเดินทางระหว่างประเทศของบริษัทการบินไทย จำกัดมหาชน ที่ได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อย

● ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้า

(1) ข้อมูลการส่งออกไก่ปี 2546 ของประเทศไทย

มีมูลค่าการส่งออกไก่ของไทยเท่ากับ 980.4 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.59 จากปีที่ผ่านมา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.2 ของมูลค่าส่งออกรวมของประเทศ จำแนกเป็น

- ไก่แช่เย็นแช่แข็ง มูลค่าส่งออกเท่ากับ 597.8 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 ตลาดส่งออกหลักได้แก่ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และ เกาหลีใต้ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 52.8 28.1 และ 7.7 ตามลำดับ
- ไก่แปรรูป มูลค่าส่งออกเท่ากับ 382.5 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 ตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น โดยมีสัดส่วนร้อยละ 53.1 และ 39.9 ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกไก่ปี 2546

	ไก่อรวม		ไก่แช่เย็นแช่แข็ง		ไก่แปรรูป	
	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)
รวม	980.4	16.59	597.8	11.86	382.5	24.76
อาเซียน	38.9	49.62	31.4	72.53	7.6	-2.56
สหภาพยุโรป	371.1	19.17	168.2	22.06	202.9	16.88
ญี่ปุ่น	468.6	8.65	315.9	-1.77	152.7	39.20
เกาหลีใต้	49.6	29.30	46.2	28.70	3.7	37.00

(2) ข้อมูลการส่งออกไก่ล่าสุดเดือนมกราคม 2547

จากข้อมูลล่าสุดเดือนมกราคมปี 2547 มูลค่าการส่งออกไก่เท่ากับ 57.8 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ลดลงร้อยละ 22.5 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมูลค่าส่งออกไก่สดแช่เย็นและแช่แข็งเท่ากับ 32.1 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และไก่แปรรูปเท่ากับ 25.7 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ลดลงร้อยละ 22.0 และ 23.5 ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกไก่เดือนมกราคมปี 2547

	ไก่อรวม		ไก่แช่เย็นแช่แข็ง		ไก่แปรรูป	
	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)	ล้าน US\$	อัตราเพิ่ม (%)
รวม	57.7	-22.5	32.1	-22.0	25.7	-23.5
อาเซียน	2.4	4.6	1.8	12.5	0.6	-14.3
สหภาพยุโรป	21.0	-45.7	6.6	-58.5	14.4	-37.1
ญี่ปุ่น	27.8	0.7	17.9	-4.8	9.9	13.8
เกาหลีใต้	4.2	27.3	4.1	36.7	0.1	-235.7

(3) ข้อสมมติฐานผลกระทบต่อการส่งออกไก่

ข้อสมมติฐาน	ผลกระทบ
<p>ส่วนที่ 1 ผลกระทบอันเนื่องมาจากประเทศอื่นได้รับผลกระทบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจของประเทศในเอเชียที่มีภาวะระบาดของไข้หวัดนกประกอบด้วย ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ เวียดนาม และอินโดนีเซีย โดยรวมจะขยายตัวได้น้อยลงเล็กน้อยร้อยละ 0.2 - การชะลอตัวของเศรษฐกิจของทั้ง 5 ประเทศซึ่งมีขนาดของเศรษฐกิจรวมกันเป็นประมาณร้อยละ 20 ของเศรษฐกิจโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - กระทบเศรษฐกิจโลกเพียงประมาณ 0.04 แสดงประมาณการเศรษฐกิจโลกที่ร้อยละ 4.1 เนื่องจากญี่ปุ่นและสหรัฐมีแนวโน้มขยายตัวได้มากกว่าที่คาดไว้เดิม - ไม่มีผลกระทบต่อการส่งออก
<p>ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากการนำเข้าไก่จากประเทศไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับผลกระทบตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน เป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยที่ผลกระทบรุนแรงที่สุดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์และครึ่งแรกของเดือนมีนาคม - ผลกระทบเริ่มบรรเทาลงในช่วงไตรมาสที่สอง เนื่องจากสามารถควบคุมการระบาดได้ และการสร้างความมั่นใจให้กับผู้นำเข้านรวมทั้งการดำเนินตามข้อเสนอทางเทคนิคที่ฝ่ายประเทศผู้นำเข้าเสนอ - ญี่ปุ่นและยุโรปนำเข้าไก่ต้มสุกตั้งแต่เดือนมีนาคม - ปริมาณผลผลิตมีเพียงพอสำหรับการส่งออกในช่วงไตรมาสที่สองที่คำสั่งซื้อเริ่มกลับมา และไม่ประสบปัญหาผลผลิตขาดแคลนในช่วงครึ่งหลังของปีเนื่องจากบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ลดการทำ contract farming กับเกษตรกรลง และหันมาเลี้ยงเองโดยตรงมากขึ้น - คาดว่าไทยได้ส่วนแบ่งตลาดมากขึ้นในช่วงหลังจากที่สามารถควบคุมการระบาดได้แล้วและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศผู้นำเข้าในเรื่องการเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยตามข้อกำหนดเชิงเทคนิคของประเทศผู้นำเข้า เป็นการทดแทนผู้ส่งออกสัตว์ปีกจากประเทศอื่น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบการส่งออกไก่อรวม 19,000 ล้านบาท (1) ผลกระทบไก่แช่แข็งเท่ากับ 13,400 ล้านบาท (2) ผลกระทบต่อการส่งออกไก่แปรรูปเท่ากับ 5,600 ล้านบาท

มูลค่าการส่งออกไก่ปี 2547 และผลกระทบ

ล้านดอลลาร์	มูลค่าการส่งออกไก่รวม			มูลค่าการส่งออกไก่แช่แข็ง			มูลค่าการส่งออกไก่แปรรูป		
	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ
รวม	1,076.5	582.5	-494.0	617.87	250.8	-348.5	458.625	313.1	-145.5
อาเซียน	44.0	27.0	-17.0	34.54	18.6	-15.9	9.5	8.4	-1.1
สหภาพยุโรป	438.6	250.9	-187.8	185.02	89.9	-95.2	253.625	161.0	-92.6
ญี่ปุ่น	538.4	272.1	-266.2	347.49	131.9	-215.6	190.875	140.2	-50.6
เกาหลีใต้	55.4	32.4	-23.0	50.82	29.0	-21.8	4.625	3.4	-1.2

● การประเมินผลกระทบด้านสาขาการผลิต

(1) อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง การเลี้ยงไก่เป็น

กิจกรรมการผลิตที่มีความเชื่อมโยงกับการใช้ปัจจัยการผลิตจากกิจกรรมการผลิตอื่นมาเป็นวัตถุดิบ และถูกใช้เป็นปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยมีความเชื่อมโยงหลัก ๆ ดังนี้

- อุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ การผลิตอาหารสัตว์ การเกษตร (อาทิ ข้าวโพด ข้าวเปลือก) การผลิตยา ประมงทะเล สถาบันการเงิน และการก่อสร้างโรงเรือน เป็นต้น
- อุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ การฆ่าสัตว์ โรงพักไข่ การขนส่ง ร้านอาหาร-ภัตตาคาร และการค้า เป็นต้น

(2) ข้อสมมติการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสาขาการเลี้ยงไก่ ประกอบด้วย

- ปริมาณไก่ที่ถูกทำลายและสูญเสียประมาณ 60 ล้านตัว โดยประมาณ 30 ล้านตัว เป็นไก่ที่ถูกทำลายจนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2547 และอีก 30 ล้านตัว เป็นจำนวนไก่สูญเสียจากการเว้นช่วงของการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อยในช่วงเวลาที่กำหนด
- จากข้อมูลผลผลิตรวมของสัตว์ปีกในปี 2545-2546 แสดงว่ามีมูลค่าไก่ตัวละ 60 บาท สำหรับไก่ 30 ล้านตัว ที่มีการทำลายและรัฐบาลจ่ายค่าชดเชยนั้นคำนวณเฉพาะมูลค่าผลิตที่สูญเสียไป คือ ตัวละ 20 บาท
- ดังนั้นความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมการเลี้ยงไก่เท่ากับ 2,400 ล้านบาท โดยไม่แยกแยะว่างไก่เนื้อและไก่ไข่

(3) การวิเคราะห์โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตของประเทศไทยปี 2538 แสดงว่าความเสียหายต่อ

อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องต่าง ๆ ตั้งแต่กระบวนการผลิตวัตถุดิบจนถึงการส่งออกมีการกระจายตัว ดังนี้

(หน่วย : ล้านบาท)	ผลกระทบ
1. ภาคเกษตร (ไม่รวมการเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์)	-3,251.6
2. เหมืองแร่และยอหิน	-361.4
3. อุตสาหกรรมอาหาร (ไม่รวมโรงฆ่าสัตว์ ทำเนื้อแช่เย็นแช่แข็ง และอาหารสัตว์)	-374.5
4. อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-44.5
5. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	-17.0
6. อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์	-78.5
7. อุตสาหกรรมยาง เคมี และปิโตรเลียม	-719.0
8. อุตสาหกรรมโลหะ	-16.9
9. อุตสาหกรรมโลหะ และเครื่องจักร	-384.9
10. อุตสาหกรรมอื่น ๆ	-25.5
11. ไฟฟ้า - ประปา	-361.1
12. การก่อสร้าง	-13.6
13. การค้า	-1,341.4
14. การคมนาคมและสื่อสาร	-329.1
15. บริการและอื่น ๆ	-1,135.1
16. สาขาที่ไม่ระบุ	0.0
17. การเลี้ยงสัตว์ปีก	-792.6
18. ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	-20.5
19. โรงฆ่าสัตว์	-1,727.1
20. อุตสาหกรรมเนื้อกระป๋อง และเนื้อแช่เย็นแช่แข็ง	-7,745.8
21. อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์	-259.7
รวมผลกระทบ	-19,000.0

- แม้ว่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับภาพรวมจะมีไม่มาก แต่มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้

(1) การบรรเทาผลกระทบต่อฐานอาชีพของผู้เลี้ยงและผู้ผลิตรายย่อย โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 27 มกราคม และ 10 กุมภาพันธ์ 2547 ประกอบด้วย

- แนวทางและมาตรการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาวิกฤติสถานการณ์ใช้วัตถุดิบกระป๋องในสัตว์ปีก
- การชดเชยให้แก่เกษตรกรที่ถูกทำลายสัตว์ปีกเนื่องจากมาตรการป้องกันโรคระบาด

ตามความเป็นจริงโดยให้มีทางเลือกในการชดเชยให้เป็นเงินสดหรือชดเชยเป็นปัจจัยการผลิต

- การผ่อนผันการชำระคืนเงินกู้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการป้องกันโรคระบาด

➤ วิธีดำเนินการและเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือ

- ให้ขยายระยะเวลาให้ความช่วยเหลือจากเดิม ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2546 เป็นต้นไป 19 พฤศจิกายน 2546

- กรณีที่เกษตรกรกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินเฉพาะหนี้ที่เกิดจากการลงทุนเลี้ยงสัตว์ปีกและได้รับความเสียหายจากภาวะโรคระบาด จะขอพักการชำระดอกเบี้ยและขยายเวลาชำระเงินต้นออกไป 6 เดือน โดยรัฐจะชดเชยเงินให้เป็นระยะเวลา 6 เดือน
- ให้มีการตรวจสอบสภาพของเกษตรกรว่ามีสัตว์ปีกที่ถูกทำลายจำนวนเท่าไร รวมทั้งต้องการความช่วยเหลือเป็นพันธุ์สัตว์หรือเงินสด
- กรณีที่เกษตรกรจะปรับปรุงโรงเรือนเลี้ยงสัตว์แบบเปิดเป็นโรงเรือนแบบปิด จะติดต่อหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้

เกณฑ์การให้ความช่วยเหลือ

สัตว์ปีก	ให้ความช่วยเหลือ
1. ไก่ไข่	เป็นพันธุ์ไก่ไข่ อายุ 18 สัปดาห์ หรือเงินสดในราคาตลาด พร้อมค่าชดเชย 40 บาทต่อตัว
2. ไก่เนื้อ	เป็นเงินสดมูลค่าเท่ากับราคาไก่เนื้ออายุ 22 วัน พร้อมค่าชดเชย 20 บาทต่อตัว หากเป็นลูกไก่เนื้อ อายุ 1-21 วัน ให้จ่ายเฉพาะค่าชดเชยตัวละ 20 บาท
3. ไก่พื้นเมืองหรือไก่ลูกผสม	เป็นเงินสดมูลค่าเท่ากับราคาไก่อายุ 2 เดือน พร้อมค่าชดเชย 40 บาทต่อตัว หากเป็นลูกไก่พื้นเมืองหรือไก่ลูกผสม อายุ 1-45 วัน หรือยังไม่หย่าจากแม่ไก่ ให้จ่ายเฉพาะค่าชดเชยตัวละ 40 บาท
4. ห่าน	เป็นเงินสดมูลค่าเท่ากับราคาห่านอายุ 2 เดือน พร้อมค่าชดเชย 40 บาทต่อตัว
5. เป็ดเนื้อ	เป็นเงินสดมูลค่าเท่ากับราคาเป็ดเนื้ออายุ 45 วัน พร้อมค่าชดเชย 20 บาทต่อตัว หากเป็นลูกเป็ดเนื้อ อายุ 1-21 วัน ให้จ่ายเฉพาะค่าชดเชยตัวละ 20 บาท
6. เป็ดไข่	พันธุ์เป็ดไข่อายุ 18 สัปดาห์ หรือเงินสดในราคาตลาด พร้อมค่าชดเชย 40 บาทต่อตัว
7. นกกระทา	เป็นเงินสดมูลค่าเท่ากับราคานกกระทา อายุ 45 วัน พร้อมค่าชดเชย 5 บาทต่อตัว หากเป็นลูกนกกระทา อายุ 1-21 วัน ให้จ่ายเฉพาะค่าชดเชยตัวละ 5 บาท
8. ไก่วง	พันธุ์ไก่วงอายุ 2 เดือน หรือเงินสดในราคาตลาด พร้อมค่าชดเชย 40 บาทต่อตัว
9. นกกระทาจอแจ	เป็นเงินสดมูลค่าตัวละ 2,500 บาท พร้อมค่าชดเชย 100 บาทต่อตัว

(2) การสร้างความเชื่อมั่นของประเทศผู้นำเข้าต่อมาตรฐานความปลอดภัย และคุณภาพอาหารส่งออกจากประเทศไทย การตรวจสอบคุณภาพอาหารไม่ให้มีการใช้สารต้องห้ามเป็นอันตรายรวมทั้งการรณรงค์เพื่อส่งเสริมมาตรฐานความปลอดภัยของกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นมาตรการที่ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

- มาตรการทำลายสัตว์และเชื้อโรค เมื่อพบโรคจะทำลายสัตว์ปีกในฟาร์มทั้งหมดในรัศมี 5 กิโลเมตร
- มาตรการสำรวจและเฝ้าระวังโรคระหว่างการเดินทางอย่างเข้มข้นในรัศมี 50 กิโลเมตรรอบจุดเกิดโรค

- มาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ โดยห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกทุกชนิดจากพื้นที่ในรัศมี 60 กิโลเมตร

- (3) การติดตามผลการดำเนินมาตรการช่วยเหลือและการฟื้นตัวของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค รวมทั้งการดูแลให้ได้รับลูกพันธุ์ในราคาที่เป็นธรรมรวมทั้งการรับช่วงการเลี้ยงต่อจากผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นธรรม
- (4) การหาตลาดเพิ่มเติมในช่วงครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะในตลาดอาเซียน
- (5) การป้องกันการระบาดในอนาคตและให้การสนับสนุนในการเลี้ยงไก่ในระบบฟาร์มแบบปิดซึ่งต้องมีการลงทุนเริ่มต้นค่อนข้างสูง